

KORT PRESENTASJON AV ENDRINGENE I KONTINGENTSYSTEMET OG DE NYE ØKONOMIDIREKTIVENE.

De siste par åra har vi satt igang en snuoperasjon i partiøkonomien. Stikkord som profesjonalisering og satsing på distriktsstyrene (DS), stå på flere bein i inntektsarbeidet, støttering, karakteriserer denne omlegginga. Nå legger vi fram nye økonomidirektiv som svarer til endringene. Samtidig går vi et skritt videre og legger opp til at distriktsstyrer som satses på ansatte og lokaler sikres en vesentlig høyere andel av inntektene enn før.

Bakgrunnen for snuoperasjonen er

- for det første at partiets inntekter har gått nedover.
- for det andre en forståelse av at vi - tvert imot denne tendensen - trenger en langt sterkere partiøkonomi enn før
- for det tredje en forståelse av at vi ikke kommer videre uten at distriktsstyrene får en langt bedre økonomi

Inntektene har gått ned

Kontingent og annen støtte fra medlemmer og venner er den viktigste inntektskilden for et kommunistisk parti. I AKP har kontingenten stått for 90% av inntektene. Dette er for mye. Av følgende grunn:

Alle kommunistiske parti rammes av politiske konjunktursvingninger, medlemsoppslutninga varierer med flo eller ebbe i klassekampen. Aktive medlemmer er partiets viktigste ressurs. Nedgang i medlemstallet betyr med en gang mindre slagkraft, mindre kontaktflate til folk.

Når medlemmene i tillegg er den viktigste kilden til inntekter for partiet skjerpes problemene ytterligere. For uten flere bein å stå på i økonomien kommer vi i nedgangstider fort inn i en ond sirkel: Svikt i kontingentinntektene gjør at ledelsen må skjæres ned, det blir færre krefter til å dele på omtrent like store oppgaver, og lite igjen til å motvirke nedgangen, nedgangen fortsetter med økt styrke.... En utvikling vi vet medvirket til at mange av våre søsterparti brøt sammen for noen år siden.

På 80-tallet har vi blitt færre medlemmer. Dermed har også inntektene gått ned. Harde sparetiltak gjorde det mulig å opprettholde det sentrale partiapparatet i noen år. Men for et par år siden sto vi på kanten av stupet. Enten større inntekter, eller inn i den onde sirkelen.

Ingenting kan fullt ut erstatte nedgangen i medlemstall. Hovedmetoden for å øke både økonomiske og andre ressurser er å øke antall medlemmer og venner av partiet.

Men som kommunistisk parti, med målsettinger som strekker seg langt ut over tilfeldige perioder med flo og ebbe i klassekampen, er det vår plikt å skaffe oss økonomisk stabilitet som kan motvirke de politiske konjunkturerne. Vi må føre videre organisasjonens kollektive kunnskaper og erfaring slik at nye oppsving i klassekampen ikke trenger å starte på bar bakke.

Se på den internasjonale ml-bevegelsen. To-tre parti

i Europa overlevde krisa på slutten av 70-tallet. Bl.a. oss og Belgierne. Det henger ikke minst sammen med at vi hadde en økonomisk basis som gjorde at vi ikke var så sårbare for de politiske konjunkturerne.

Vi hadde brukt de gode 70-åra til å bygge opp dagsavis, trykkeri og forlag. Er det noen som tror vi hadde overlevd uten KK?

Vi må styrke økonomien vesentlig

Men sjølve partiapparatet har i hele vår historie hatt kummerlige kår. Alt for kummerlige.

Vi er en liten organisasjon som har tatt på oss en svær oppgave: å lede revolusjon og innføre sosialisme og kommunisme i dette landet. For å løse denne oppgaven trenger vi politisk makt og innflytelse. Partiet er nettopp organisert for at vi skal få større makt og innflytelse enn vi ville ha hver for oss. Men organisering er ikke alt.

Fler og fler begynte å forstå at det trengs en partiøkonomi på et kvalitativt annet nivå enn det vi har hatt. Mao sa - fortsatt helt korrekt - at politisk makt springer ut av geværløpet. Han forsto at makt er et materielt spørsmål. Under våre forhold - i Norge idag - springer politisk makt ut av økonomisk makt.

I perioder med tilbakegang er det viktig å ha en stabil kjerne av yrkesrevolusjonære i vid forstand. Vi kan tåle mye svingninger i medlemstall og oppslutning, forutsatt det fins en slik stabil kjerne som formidler og fører videre organisasjonens kollektive kunnskaper og erfaring.

Og i Norge er det ikke nok med en slik kjerne i Oslo. Til det er avstandene - og ikke minst: forskjellene fra landsdel til landsdel - for store.

DSene må få større slagkraft

Det bringer oss over på det tredje viktige poenget. AKP har alltid hatt en svært sentralistisk økonomi. Og det har vært nødvendig å ha det slik. Dels fordi vi er en sentralistisk organisasjon, den sentrale ledelsen betyr mye. Men det fins også en enkel praktisk forklaring. Vår økonomi har alltid vært på et så lavt nivå at bare de færreste DSene har kunnet tenke på å ha betalte folk. Dermed har de økonomiske behovene heller ikke vært så veldig store de fleste steder, en god utnyttning av våre felles midler har forutsatt sentralisering.

Likevel har det blitt mer og mer åpenbart at vi er nødt til å styrke distriktsleddet, at organisasjonen nå er for topptung. Ikke det at vi har en for stor sentral ledelse, tvert imot. Men DSene sliter alt for tungt, det er nødvendig å få yrkesrevolusjonære i partidistriktene.

Sentralstyret (ST) mener at den viktigste økonomiske oppgava framover er å skaffe økonomisk grunnlag for ansettelse i de aller fleste DSene. Inntil videre skal sentralens aktivitet fryses på det nivået den er omtrent.

Uten tvil trengs det fler ansatte og mer ressurser sentralt. Men først må vi styrke DS-leddet. Uten det

klarer vi ikke å utnytte et sterkere sentralt apparat. Det vi gjør sentralt blir i alt for liten grad omsatt i økt og forbedret aktivitet i laga.

Dette er bakgrunnen for snuoperasjonen. Det var umiddelbart klart at

vi må skaffe oss flere bein å stå på økonomisk

I utgangspunktet lanserte vi støttering og "avgift" på arv og uventa inntektersom nye tiltak. Støttingen har hatt en tyngre start enn vi håpet, men resultatene som er oppnådd i distrikt som har satsset viser til fulle at her har vi store muligheter:

Vestfold kom i løpet av noen få måneder sist høst opp i 42 deltakere, Møre og Nordland Nord ligger på ca 30 deltakere. Alt er resultat som er nådd ved liten innsats fra få kamerater. At vi ikke har fler deltakere på landsbasis skyldes vår egen innsats.

"Arveavgiften" kjører vi nå igang i og med at den tas med i de nye direktivene.

I mellomtiden har det også blitt klart for oss at voksenopplæringsmidler via Ny Verden bør kunne bli en vesentlig inntektskilde for distriktene.

Vi har prøvd oss fram et par år. Nå summerer vi opp erfaringene i form av nye økonomidirektiv.

Samtidig retter vi opp noen svakheter i kontingentsystemet slik det har vært.

Viktigste endringer/nye saker:

1. Økonomidirektiv erstatter kontingentdirektiv.

I tråd med arbeidet med å få en økonomi som står på flere bein, erstatter vi det tidligere kontingentdirektivet med et økonomidirektiv som omfatter alle inntektstyper. Det kommer egne direktiv for medlemmer, for avdelinger og for distriktsstyrer.

2. Vi justerer progresjonsgrensene. Utsette større omlegging

En kassererkonferanse har diskutert endringer i kontingenten. Vi er blitt enige om at vi i denne omgangen begrenser oss til å høyne progresjonsgrensene, slik at laveste progresjonstrinn blir omtrent gjennomsnittlig industriarbeiderlønn.

Vi arbeider videre med omlegging til kontingent som i større grad tar hensyn til forsørgelsesbyrde og boutgifter.

3. Myk overgang for nye medlemmer

Vi åpner for at nye medlemmer kan betale ned til halv kontingent første året.

4. Få slutt på kontingentrestansene: Avdelinger og DS forskutterer for medlemmer med kontingentgjeld.

De siste åra har ST hatt store likviditetsproblemer. En vesentlig årsak har vært store og økende kontingentrestanser. Pr. 1. mai 1989 hadde ST fått inn kontingent fram til og med ca 20. august 1988 i gjennomsnitt for landet. Et slikt etterslep kan vi ikke leve med.

De sentrale kassererkonferansene har diskutert dette problemet flere ganger, og konkludert med at vi må over på en ordning der partiavdelingene og distriktsstyrene står ansvarlig for å betale videre en sum som svarer til det medlemmene skal betale ved hvert terminutløp. **Vi må flytte problemet ned dit det lett kan løses:**

Hvis et lag mangler kontingent for noen få medlemmer når de skal betale inn til DS skal de forskuttere denne summen. Laget kan i løpet av få dager få inn igjen disse pengene fra medlemmene det gjelder. Slik det har vært utgjør alle disse små restansene til sammen til svære summer som skaper nær uoverstigelige problem for ST.

Tilsvarende skal DSene forskuttere anslått sum for lag de ikke har fått kontakt med før terminutløp. Også her er det en begrenset oppgave for DS å få inn slike beløp etterpå, men en stor oppgave for ST.

Hvis dette skal fungere forutsetter det at de aller fleste medlemmer betaler månedlig, og at beløp som forskutteres er relativt små.

5. Den største endringen: Stor økning i inntektene til DS med ansatte og kontorer.

Med det nye systemet vil det være mulig for distriktsstyrene å finansiere ansettelse og lokaler innafør de normale inntektene. DSene kan beholde en fast andel av kontingent, støttering og "arveavgifter". Andelen øker sterkt hvis DS har ansatte, kontor, eller hvis det er distrikt med mye reiseutgifter.

6. Til sist: Vi åpner for begrenset bruk av giro ved betaling av kontingent.

DS og avdelingsstyrene får nærmere detaljer.

7. Tidspunkt for innføring av endringene:

- Medlemmene kan ta i bruk de nye progresjonssatsene fra 1.9.89.
- Myk overgang for nye medlemmer kan innføres umiddelbart.
- Avdelingene og DSene skal ta i bruk nytt kontingentskjema og forskuttere kontingentgjeld f.o.m. termin 2/89, dvs. f.o.m. 1.9.89.